

Слава Збройним Силам СРСР!

Пролетарі всіх країн, єднайся!

ВЗАБУДІВЕЛЬНИКАДРМ

Виходить з 1982 р.
№ 7 (939)
ВІСНИК
23
ЛЮТОГО
1988 р.
Ціна 1 коп.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМПІТЕТУ КОМСОМОЛУ, РЕКТОРАТУ
КИЇВСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ІНЖЕНЕРНО-БУДІВЕЛЬНОГО ІНСТИТУТУ

АРМІЯ ВИХОВУЄ ХАРАКТЕР

Є якась нез'ясна таємниця у тому, що з часом, з віддаленням минулої війни, нашої Перемоги, хоча і згадуються в пам'яті загальні риси війни, прикмети військових страждань, однак загострюється до болю відлуння війни: згадуються круті воєнні «перепльоти», живі обличчя і голоси товаришів, завивання снарядів, мін, бомб. Подібні відчуття з'являються, коли пригадуєш свою солдатську юність в блокадному Ленінграді, на «невеселому пятачку».

Моя служба розпочалася до війни, в 1940 році, тоді ще в Червоній Армії, коли мені тільки-но виповнилося 18 років. В Радянській Армії я прослужив 6 років, танкістом, наводчиком протитанкової зброї, снайпером, кулеметником. З них чотири роки випали на час Великої Вітчизняної війни. Ось саме ці роки і залишилися понад усе в моїй пам'яті на все життя.

Якщо говорити про те, який слід залишила служба в лавах Радянської Армії, то вона навчила мене вірити в правоту своєї справи, сформувала характер, який

став принциповим, непримиренним до підступування, пристосовництва, підлабузництва та інших огидливих проявів в рисах характеру людини.

Після служби в армії я став економістом. Проста мовби справа. Та економіста потрібні мужність і сміливість. На перший погляд може здатися, ну яка там може бути мужність у економіста - будівельника? Мужність і сміливість спеціаліста по економіці, комуніста, ось, наприклад, у чому. Відбуваються партійні збори в тресті. Економіст бачить причини поганої роботи треста в неправильно мотій роботі керівника, в безгосподарності і марнотратстві. Можна, зрозуміло, й промовчати, але як бути з совістю комуніста? Виступити і викрити причини — це означає викликати вогонь на себе. Чи кожний готовий піти на це?

Для того, щоб знайти мужність нести людям правду, економіст чи інженер-будівельник повинен бути майстром своєї справи, принциповою і порядною людиною. Лише такого спеціаліста з повним правом

можна назвати комуністом. Нині ми відзначаємо славний ювілей Радянської Армії, від широкого серця старого ветерана Великої Вітчизняної подорожувало з 70-річчям Радянської Армії і Військово-Морського Флоту всіх студентів і спіробітників, що відслужили в лавах Радянської Армії, бажаю їм успіхів в навчанні і праці. Особливо хочеться поздоровити наших воїнів-інтернаціоналістів, які служили і продовжують службу в Афганістані. На мій погляд, воїни-інтернаціоналісти заслуговують не меншої, а більшої поваги, ніж навіть ветерани Великої Вітчизняної війни. Адже в минулій війні брав участь весь радянський народ, і учасник війни змушений був захищати Батьківщину, захищати її себе від поневолення і знищення. Інша справа, коли в мирний час, на долю воїнів-інтернаціоналістів випала місія більш високої свідомості.

П. РОГОЖИН,
учасник Великої Вітчизняної війни, спіробітник лабораторії організації і економіки будівництва.

ОДИН ЗА ВСІХ...

Останнім часом нашим військовим випадає нелегка служба — в складі обмеженого контингенту радянських військ в Демократичній Республіці Афганістан, де вони виконують свій інтернаціональний обов'язок. Наші солдати і офіцери допомагають народів братньої країни налагоджувати нове життя, захищати його мир і спокій. В колективі нашого вузу також є солдати і офіцери, які на власному досвіді відчули ці нелегкі військові будні.

Ми попросили їх відповісти на питання щодо нелегкої служби, пригадати події тих днів...

АЛІШЕВ Валерій Нigmatулович — кавалер ордена Червоної Зірки, «За службу Батьківщині» III ступеню, нагороджений нагрудним знаком МО СРСР «За розмінвання». Ось що він пригадує:

Доводилось нам, саперам, нелегко: ми вели «міну війну» з добре навченими іноземними радниками душманами. Наша країна, допомагаючи братньому народу, переправляла вантажі в населені пункти. Це було взуття, одяг, книжки, подарунки дітям, які зби-

рали і купували радянські люди, школярі, студенти, щоб допомогти місцевим жителям.

Згадуються мені бойові дії біля древнього культурного центру країни — Герата. Ворожі війська вели бій на березі річки, щоб підірвати шлюзи і дамби і затопити афганські війська. Ми допомагали афганцям утримувати це місце. Душманів трималися коло тижня, все чекали, що підвезуть їм вибухівку. У цьому бою я був поранений з міномету.

Перед очима у мене і день, коли я був свідком загибелі сержанта Олександра Галузова. Тоді афганські і наші солдати визволяли від душманів одне село. Ми попали під відкритий кулеметний вогонь противника. Це побачив командир бойової машини БМП — Галузов. Ставши на свою машину, на місце оператора, він взяв вогонь на себе, щоб інші його товариші змогли відійти. По смертю сержанта був нагороджений орденом Червоної Зірки.

Отже, наші молоді хлопці, як колись і їх діди, батьки, самі гинули, а товаришів рятували, не вважаючи це подвигом.

ЛИШЕ ДЕНЬ ІЗ СПОГАДІВ

Капітан Олег Павлович Загамуло, кавалер двох орденів Червоної Зірки та інших нагород, лише півроку, як працює в нашому вузі, тобто всього 6 місяців, як він повернувся з місць бойових дій в Демократичній Республіці Афганістан. І тому, мабуть, що дуже свіжі ці згадки, йому ще не хотілося розповідати про них. Я попросила його зупинитися лише на одному дні.

«Є один такий день, який я запам'ятав особливо. І, як на лихо, було це 22 червня, і також була неділя», — розповідає Олег Павлович. Саме в цей час,

зброя така, що ми не бачимо ворога, а він, ховаючись в кущах, слідкує за нашими діями, володіючи керуючими фугасами». І дійсно, солдата-сапера, що знайшов наступний фугас, підірвали. Тоді капітан О. П. Загамуло спрямував бронетранспортер знову вперед. А ця бойова машина своєю рішучістю, сміливістю вже давно набрідла ворогові (а, крім того, душмані одержують за кожний підірв. машини великі гроші). І коли до кінця супроводження залишалося авесім близько, — машину підірвали керуючим по радіо фугасом. Капітан був важко поранений.

Під впливом, сміливих керуванням капітана О. П. Загамуло знищено багато ворожої зброї. Молоді воїни-інтернаціоналісти навчилися у нього весті «м'яну війну». А вчитель він хороший: за один раз під його керівництвом солдати «знімають» по 7-8 мін. А один його виховалець в перший свій вихід «зняв» 17 протипіхотних мін.

І. ГЕРАЩЕНКОВА.

У НАС ГЕРОЇЧНА МОЛОДЬ

Робота офіцера-сапера в мирний час, і під час боїв — це передусім праця, важка праця, де необхідно бути добре підготованим, грамотним, знаючим свою справу спеціалістом. Якщо ти не оволодів справою, можеш загинути і сам, і через тебе — люди...

Хочеться мені, як викладачу та двічі учаснику інтернаціональної місії в братній республіці Афганістан, сказати кілька слів про нашу молодь, солдат —

захисників Вітчизни в мирний час та під час екстремальної ситуації. Молодь, солдати наші, хоч і критикують зараз часто, — це чесні, віддані Батьківщині хлопці. В цьому я міг особливо переконатися під час перебування в ДРА. Скільки їх, наших юнаків, — сміливих, рішучих, здатних на подвиг! І хоч може влома вони були не зовсім дисциплінованими, але, коли стало необхідно — на них можна покластися і бути впевненим, що не підведуть.

Розповім про одну бойову дію.

Це було в ущелині Рутулу і Багі-Кучек, де знаходилася душманська база. Ущелина була вузькою, посеред неї — завали величезних каменів і одна-єдина стежка навколо цих завалів. Пройти по цій стежці людині неможливо — її заминовано. А щоб прохитати техніці, то, зрозуміло, і слів бути не могло. Я ко-

розділом в складі штурмової групи. Ми вирішили розминувати дорогу під вогнем противника і підірвати каміні, забезпечити підсування самохідної артилерії, танків і мотострілків. Це могла зробити лише штурмова група саперів. Її повинні були прихривати мотострілки.

Почалася робота. По черзі ми підірвали величезні каміні, і наші танки проїжджали. Робота велася півдня і уся ніч і, нарешті, розвалилися завали в ущелині, під вогнем душманів, ми вивели танки. Однак і душмані під час операції не сиділи склавши руки, а продовжували мінування вглиб ущелини. Незважаючи на це, ми ввєвно просувалися. Всього з ущелини ми витягли 60-70 мін. За сміливі дії під час операції восьми чоловікам було присвоєно ордена і медалі.

А. ВЛАСЕНКО,
кавалер ордена Червоної Зірки, «За службу Батьківщині», підполковник.

УРОЧИСТІ ЗБОРИ

Перемога Великого Жовтня і історія Радянської Армії і Військово-Морського Флоту невіддільні. Сім десятиліть Збройні Сили стоять на сторожі революційних завойовань народу.

Урочисті збори, присвячені 70-річчю Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, відбулися 21 лютого в актовому залі КІБІ. У складі почесної президії — керівники вузу, ветерани громадянської та Великої Вітчизняної воєн, військовослужбовці, партійні, профспілкові, комсомольські активісти.

Звучать Державний гімн Радянського Союзу та гімн УРСР. Урочисто вносяться Пралор інституту. Із святовою доповіддю виступив Голова Ради ветеранів інституту, професор С. О. Слюсаренко. Наказ ректора про нагородження викладачів, співробітників та студентів КІБІ Почесними грамотами і грошовими преміями і честь свята прочитав проректор по науковій роботі, професор В. А. Баженов.

Інф. «За будівельні кадри».

СПОРТИВНЕ СВЯТО

21 лютого в спортивному комплексі інституту відбулося свято, присвячене 70-річчю Радянської Армії та Військово-Морського Флоту. Воно було організовано кафедрою фізвиховання та спецкафедрою вузу спільно із спортивним клубом інституту.

Свято відкривалося парадом учасників, яких тепло привітали ветерани кафедр фізвиховання, учасник Вітчизняної війни, доцент М. О. Касаткін, ветеран Збройних Сил СРСР Є. П. Сторов. В показових виступах на святі виступили студенти-спортсмени і члени спортивного клубу інституту з художньої гімнастики, акробатики, боротьби дзю-до, фехтування. Юні «художники» (тренер І. С. Поляченко) відкрили виступ, а члени збірної команди інституту кандидати в майстри спорту Л. Парасюк, м.с. СРСР О. Фролова та Т.

Смирнова (тренер В. І. Одхунком 9:6, на третьому зустріч з чудовим видом спорту. Різноманітна програма була підготована з спортивною акробатики тренером Р. Д. Вельгус. В ній взяли участь і учні циркового училища, призери Всесоюзних змагань, студенти IV курсу сантехнічного факультету В. Соломін, С. Мусієнко і ін. Юні здодості (викладач В. І. Джигов і тренер м.с. СРСР С. Коваленко) продемонстрували каскад складних прийоми. Показали свої вміння фехтувальники — студенти факультету АБВ О. Димприєнко і Т. Соміна. Цікава програма представлена була учнями спортивної школи «Сокол» (керівник В. Соломін).

Спортивну частину відкрила воєнізована естафета, підготовлена викладачами кафедр К. О. Рудяком та П. П. Письменним. Провели її викладачі спецкафедр інституту (гол. суддя майор В. П. Литвиненко). В змаганнях факультетів переможцями стали студенти будівельного факультету, на другому місці — архітектори і на третьому — студенти технологічного.

За кубок інституту з гандбала змагалися 6 збірних команд факультетів та команда викладачів (гол. суддя В. П. Зотов). Володарем кубку стали студенти СТФ, що перемогли в фіналі команду АБВ з ра-

хунком 9:6, на третьому місці спортемени будівельного, що випрнали у команді викладачів із рахунком 10:9. У переможців треба відзначити гру студентів А. Толко, С. Сесмія, А. Москаленко (СТФ), В. Галаш, В. Цигельник (ТІСБ), аспірантів С. і А. Ткаленко, які в складі збірної інституту через 10 днів візьмуть участь в фіналі I Республіканських студентських ігор УРСР.

Завершилося свято розіграшем кубку інституту з міні-футболу серед гуртожитків (гол. суддя О. І. Куровський). Взяло участь 7 команд. Володарем кубку стала збірна гуртожитку № 6, на другому місці студенти гуртожитку № 5, на третьому — № 2.

На закінчення треба відзначити, що в цілому свято пройшло непогано. Правда хотілося б, щоб були краще підготовані показові виступи, які могли б бути ще змістовнішими і цікавішими. На високому рівні пройшла спортивна частина. Однак треба було і подумати про форму збірних факультетів і гуртожитків. А у учасників показових виступів і спортсменів стане більше інтереса і запалу, коли трибуни будуть заповнені.

**В. ЗОТОВ,
О. КУРОВСЬКИЙ,
І. ПОЛЯЧЕНКО,
викладачі кафедри фізвиховання.**

ОЛІМПІАДА ДЕНЬ ЗА ДНЕМ...

раїнських спортсменів завоював фігуріст з Одеси В. Петренко.

Колі на Олімпік-плаза в центрі Калгарі вручають медалі трійці кращих, то і на честь призерів піднімаються національні прапори. Безсумнівно, що із 1,789 спортсменів, яких акредитовано на Ігри, кожний би був щасливий, якби піднявся на призове місце п'єдесталу. Доля будь-якої медалі вирішується в найскладнішій та упертішій боротьбі. Так, наприклад, бронзовий призер з санного спорту В. Харченко по сумі заїздів програв чемпіонові менше секунди — 726 тисячнів. Срібні нагородні із Калгарі привезуть на батьківщину лижниця Р. Сметаніна, Т. Тихонова, лижник В. Смирнов, фігуристи О. Валова і О. Васильєв, біатлоніст В. Медведєв, бронзу В. Венцене, що додала її до свого «золота», ковзаняр І. Желеновський. Першу олімпійську медаль із ук-

Радянська збірна з хокея достойно провела попередні ігри, переконливо перемігши в останній грі групового турніру збірку ЧССР 6:1. Отже, команда набрала 10 очків і 4 з них — фінальні. 24 лютого розпочнуться фінальні ігри, де разом з радянськими хокеїстами з нашої підгрупи виступлять збірні ЧССР, ФРН або США, а із II-ї підгрупи — спортсмени Канади, Швеції, Фінляндії.

Після 9 днів Олімпіади, вперше на І місці в загальнокомандному заліку вийшли спортсмени НДР. Однак, вже сьогодні ясно, що основна боротьба за І місце буде між збірними СРСР та НДР. Золоті, срібні, бронзові нагороди зараз розподілялись тут: НДР (6—4—2), СРСР (7—5—5). Навряд чи хто змішається в цю конкуренцію.

В. ЗОТОВ.

ДІАГНОЗ ПРОФІЛАКТОРІЮ

такі люди працюють у санаторій-профілакторії.

Тепер кілька слів про тих, кого тут оздоровлюють. До профілакторії приймаються студенти, викладачі та співробітники КІБІ, педінституту і педагогічних училищ Києва. Оздоровлюються також і іноземні студенти, які надправляються студентською поліклінікою. Ті, хто поступає до санаторію, оглядаються лікарями в перші дні, уточнюється їх діагноз, призначається лікування. Профілакторійний курс триває 24 дні, він може бути стаціонарним або амбулаторним. Путівки протягом року надає профком інституту. Вартість однієї путівки — 15,5 крб., це звичайно, лише частинна дійсної вартості, яку доплачує профспілкова організація. Існують також і безкоштовні путівки, наприклад, минулого року за такими путівками оздоровилося 222 чоловіки.

Протягом багатьох років у профілакторії надають перевагу лікуванню травмами, використовуючи при цьому більше 30 найменувань. Це екстракти трав у вигляді чаю, вітамінізова-

них напоїв, кисневих коктейлів. Тут широко застосовуються мінеральні води, інгаляції, електро і світлопроцедури, морські, йодобромні і хвойні ванни, інекції, електросон, аутоотрєнення, вібромасажі. У минулому році запроваджено нові види лікування і лікувальних препаратів: електрорез з лізазою, нафталанові аплікації при різноманітних фізіотерапевтичних впливах, працює апарат «Луч-58».

Як свідчить статистика профілакторії, найбільш поширений діагноз — астенічний стан. Це означає перетомлення організму. Далі йдуть захворювання серцево-судинної системи та шлунку. А це означає, що у пацієнта тривалий час був порушений режим дня, що він не додержувався правил харчування. Тому нормальний сон, фізичні вправи, прогулянки, прищипові прийоми їжі для мешканців профілакторії — закон.

І тут час дещо сказати про домашні обідні, згадані у листі студентів. За кошторисом харчування на добру кошту півтора карбо-

ванці, але цього мало, щоб забезпечити пацієнтів справді дієтнимим, з підвищеною біологічною цінністю продуктами. Тому профком інституту вирішив питання про дотацію на харчування у санаторій-профілакторії.

Всі відповідно до цього люблять зміну, на якій обідні готує М. Ф. Андрущенко, хоча і відзначають, що й інші кухарі добре варять і смажать. Та в Мелані Федорівні суп трошки смачніший і піржички м'якші. Це трошки йде від сумлінності, від чесного виконання своїх обов'язків, які не так то вже й просто виконувати у підвальному приміщенні, де розташована Ідальська профілакторія. Але совість вимагає, незважаючи на тісноту, дотримувати високого ступеня чистоти, не порушувати технології приготування страви, та ще й створити гарний настрій у їдальні.

— Можливо тому й цінують наш профілакторій, — говорить головний лікар О. В. Боков, — що тут працює добрий колектив. Самі бачите, умови у нас далеко не ідеальні, а скарг немає. Штат профілакторії

— 19 чоловік, в основному жінки, і атмосфера дуже чуйна. Але як і гарні люди не працюють, час вимагає відповідних умов, обладнання. Медики повинні виконувати обов'язки медиків.

Всі ми чекаємо нового приміщення для санаторій-профілакторії, нового штатного розкладу. 15 вересня цього року профілакторію виповниться 30 років. І якщо зараз за зміну можна поліпшити стан здоров'я лише 75 чоловікам, то в новому приміщенні — 200 чоловікам. Добре відомо, що легше попередити захворювання, ніж потім його лікувати, отож і пропагувати користь та необхідність профілактики немає необхідності, вона очевидна. Та перебраючись у нове приміщення профілакторії, дуже хотілося б позбутися старих хвороб: не відповідності санітарним нормам сантехніки, харчового блоку, недостатньої кількості лікувальних кабінетів, несучасних умов у палатах пацієнтів. Будемо сподіватися, що старий діагноз у новому організмі не підтвердиться.

На фото: будні профілакторії. Головний лікар О. В. Боков проводить заняття з аутоотрєнення. До послуг пацієнтів — гомеопатичні ліки. Смачні обідні підвищують загальний тонус.

Редактор О. ПРИМАК